

Jézus Urunk tanítása

2023. október 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik elfogadtátok hívásomat, és a mai nap ismét megjelentetek az ünnepen, a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai napon két tanítást adtam számotokra.¹ Az első tanítás az, amikor a farizeusok próbára akarják tenni Jézust, a Mestert, hogy szabad-e fizetni adót a császárnak. Képmutatóak, néha a földi ember is, hogy ő érvényesüljön, a képmutatást nagyon szeretik elővenni és használni. Itt is a tanításnak az a mondanivalója, hogy próbára tegyék a Názáretit, a Mestert a farizeusok.

Ezért az ő saját tanítványait és a Heródes-pártiakat megbízzák, hogy ők tegyék fel a kérdést a Názáretinek, hisz úgy kezdik:

– Tudjuk, hogy igaz vagy, igaz tanítást adsz, az Isten felé tanítod, és nem vagy személyre válogató az emberben.

Ezeket elmondják ugye, de utána megkérdezik Tőle, hogy mit szól hozzá, hogy szabad-e fizetni adót a császárnak.

– Ti, akik megbotránkoztatok a képmutatásokkal – azt mondom nekik –, adjátok ide az adópénzt.

Gyorsan adtak is egyet, és szembe állítottam velük, hogy:

– Kinek a képmása és felirata van rajta?

Ők válaszolnak, hogy:

– A császáré.

Ekkor így folytatva feléjük:

– Ha már kimondtátok, hogy a császáré, akkor adjátok meg a császárnak, ami megilleti a császárt, s adjátok meg az Istennek, ami pedig az Istené.

Ezen elgondolkodtak a válaszában, nem is volt több kérdésük, eltávolodtak, és ott hagyták Őt.

A földi életben, a jelenben hányan és hányan vagytok néha ilyen képmutatók, hogy megbotránkoztassátok a másik embert a felebarátban! Nem törődtök azzal, hogy ha talán fájdalmat vagy bánatot okoztok neki, hanem ti élitek a kialakított saját életeteket, és úgy akarjátok ezt élni, hogy nektek senki semmit ne mondjon, mint a farizeusok is, mert nem ők mentek oda, hanem a saját tanítványait és a Heródes-pártiakat küldték. De a Mester, ugye a Názáreti, átlátott a gonoszágaikon, képmutatásaikon, a megbotránkoztatáson, és vissza tudott válaszolni számukra.

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: *Kérdés az adóról* (Mt 22,15–22) és *Példabeszéd a királyi menyegzőről* (Mt 22,1–14).

A földi élet jelenlétében nektek is néha önmagatokba kell nézni egy kicsit mélyebben, hogy „vagyok-e képmutató a gonoszságokban és a megbotránkoztatásokban, vagy elhiszem az Istenről kapott tanítást, mert hogy én is gyermeke vagyok, és a gyermekben Hozzája tartozva megkapni azon kegyelmeket, amelyre szükség van”, mert kegyelemnek számít az is, ha valakinek van adóspénze, és felajánlja a jelenben, de nem a császárnak, hanem mindannak, akinek szüksége van a segítségnyújtásban.

Fontos, hogy ezen elgondolkodjatok a jelen mindennapjaitokban, a megpróbáltatásokban, hogy hogyan és miképpen szeretnétek élni a mindennapok jelenlétében, hogyan fogadod el a felebarátot a testvérben, hogyan próbáltok egygé válni e tanítás mondanivalójával, hogy „hallgassunk Isten szavára, tanítására, megnyitni szívünket, lelkünket a kegyelemhez, hogy befogadhassuk, hogy működhessen rajtunk és bennünk, és a mindennapokban mi is megadjuk Isten felé önmagunkból mindazt, ami megilleti: a szeretet, a jócselekedet, a felajánló ima”. Hisz itt is lehet sok mindent felsorolni, hogy ezek mind-mind lehetnek felajánlva az Istennek is, nem csak önmagad számára. Mert ha valamit kérsz, és megkapod, hálát mondasz és köszönetet. Akkor, ha az Isten felé is hálát és köszönetet mondasz, megkaphatod a kegyelmeket, amelyre szükséged van a megerősítés mindennapjában.

A második tanítás pedig arról szól, hogy példabeszédben szólok tanítványaimhoz és a nép sokaságához, hogy a Mennyek Országja olyan, amikor a király menyegzőt tart fiának. Mert ugye ez a tanítás arról szól, hogy sokan a meghívottak, de kevesen a választottak. Hisz a meghívást Én, Jézus Krisztus Uratok is sok testvérem felé megadom a meghívás-küldetésben, a felismerésben, az elfogadásban és a mindennap jelenlétében, „hogy hogyan és miképpen alakítsam ki az életemet”.

Itt is a király, az menyegzőt tart ugye fiának, és elküldi szolgálait, hogy a meghívottakat hívják meg a menyegzőre. De a meghívottak nem foglalkoztak vele, nem fogadták el a meghívást. Akkor a király másik szolgálát küldött, hogy adja tudtukra, hogy:

– Hízott borjaimat, ökreimet, állataimat megölve elkészítettem a menyegzői lakomát. A lakoma kész, és jöjjenek a meghívottak a menyegzőre.

De a meghívottak széjjelszéledtek, némelyik a földjére sietett, némelyik az üzlete után nézett, a többiek pedig nekimentek a szolgálknak, megverték, meg is öltek.

Ekkor a király haragra gerjedt, és elküldte intézőit, hogy koncolják fel a gyilkosokat, a várost pedig égessék fel.

S ez után így szólt megint a többi szolgálknak, hogy:

– Az ünnepi lakoma kész a menyegzőre, de a meghívottak nem voltak méltóak, hogy megjelenjenek, ezért hát menjetek ki az útszélekre, kereszteződésekbe, és hívjatok meg mindenkit.

Ők ismét elmentek a kereszteződésekbe és az útszélekre, s akiket csak találtak, mindenkit meghívtak a gonoszakkal és a jókkal egyaránt.

Meg is telt a menyegzős lakoma terme. Ekkor a király bemegy, hogy szemügyre vegye a meghívottakat, és észrevett egy testvért, egy embert, aki nem volt menyegzős ruhában, így a király oda ment, és megszólította:

– Hát barátom! Hogy jöttél te ide be menyegzős ruha nélkül?

De ő nem válaszolt, csak lehajtotta a fejét.

Ekkor szólt a szolgáltnak:

– Kötözzétek össze a lábait, kezeit, és dobjátok ki a külső sötétségbe, hol fogcsikorgatás és sírás lesz.

Majdan feléjük fordulva:

– Sokan voltak a meghívottak, de kevesen a választottak.

Hát a meghívást Én, Jézus Krisztus Uratok is megadom. A mai beszédet, ha figyeltétek kiválasztott testvér által, erre összpontosítva szólt felétek, hogy:

– A meghívást, amelyet mi is megkapunk szívünkhöz, lelkünkhöz, ha felismerjük, elfogadjuk, és megpróbálunk a meghívás-küldetés követésében eggyé válni, és élni, és haladni a mindennapokban.

Mert a meghívás, az, ahogy itt is a menyegzőre a meghívottak megkapták a meghívást, de nem fogadták el, nem érezték szívükben, hogy nekik meg kellene jelenni, részt kellene venni, az egységbe tartozni a meghívás által. Ők inkább hol a földjét nézte, hol az üzlete után ment, a többiek meg ugye nekimentek, verekedtek, és megöltek, mert a meghívás nem érintette meg szívüket, lelküket, és nem tudtak a szerint cselekedni, amit a király várt tőlük a fiának menyegzős lakomájára.

Fontos, hogy ezen elgondolkodjunk, hogy a földi életben hova tartozunk: vagyunk-e a Király, Atya gyermekei, tartozunk-e a Fiú, Isteni Második Személy testvérei, és érezzük-e szívünkben, hogy nekünk is feladatunk van a küldetés részén a meghívásunkban és a cselekedetekben, hogy hogyan és miképpen alakítom ki a mindennapi életemet e felismerés révén a kegyelem által. Mert ha ezek mind-mind elfoglalják helyüket szívetekben és a lelketekben, akkor különbséget tudtok tenni a meghívásról, a küldetésről, a követésről a cselekedetek révén a kegyelemhez. Mert a kegyelem, az jelen van, de a kegyelem csak akkor árad reátok és felétek, ha megnyissátok szíveteket, és befogadjátok a kegyelmeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és tudjatok ügyelni, hogy ti is a meghívottakhoz tartozzatok, de a meghívottakban azok legyetek, akik valóban választottak is. Mert ugye a meghívást sokan megkapták, de nem voltak méltóak, hogy részt vegyenek, csak a választottak. Ezért fontos, hogy elgondolkodj az életeden a mindennap szeretetének kegyelmében, hogy te mire vagy hivatott, mi a küldetésed a cselekedetek révén, és hogyan tudod kialakítani az életedet a mindennap jelenlétének felismerésében. S akkor érezd azt, hogy valóban meghívott vagy, a meghívásban engedelmeskedve, hogy választottá válhassak a kegyelem szeretete révén. S akkor érzem azt, hogy talán nekem is feladatom van az elfogadásban, a mindennapokban. És nem szeretnék olyan meghívottá

válni, aki nem méltó, hogy a meghívásban részt vegyen, mert a meghívásban, ha nem vagyunk részesek a kegyelemhez, akkor ez a kegyelem nem tölti be szívünket, lelkünket, és nem fog működni rajtunk és bennünk, megmutatva, hogy valójában mi is a menyegzőhöz szeretnénk tartozni a lakomában, a választott néphez, mert ugye az a biztos pont, hogy a meghívottak nem voltak rá méltóak, csak a választottak, akik elfoglalhatták helyüket a kegyelem mindennapjában. És a kegyelmekre nekünk is a földi életben szükségünk van a megerősítő szeretettel, ami összeköt bennünket a mindennapok jelenlétében.

Fontos, hogy érezd, hogy a tanítás most a meghívásról szól felétek. Mert a meghívást Én megadom felétek, de ki ismeri fel, és ki cselekszik a szerint? Hisz amikor, csak például, a Golgotáról beszélünk, ugye, mert itt is példabeszédben beszéltem a tanítványokhoz és a nép sokaságának a meghívásról a menyegzőre. Most próbáljuk ezt a mai jelenhez mérlegelni, hogy a Golgotára megadom a meghívást szívetekhez, lelketekhez. És aki nyitott rá a felismerés kegyelme révén, akkor megengedi, hogy működjön rajta, benne, a cselekedetekben, hogy „igen, érzem a meghívásomat, és a meghívásban engedelmeskedve megjelenek, hogy érezzem, hogy nekem is van a cselekedetek révén tennivalóm, oda kell figyelni, hogy működhessünk együtt és egymás mellett e szeretet-kegyelemmel”, amely megadatik számotokra, csak ezeket a kegyelmeket fel kell ismerni, fel kell készülni rá, tudni kell elfogadni, és együttműködni a mindennap jelenlétében, kegyelmében és szeretetében, amely fontos az egyszerű, mindennapi élethez, amelyben jelen vagy. Így akkor a menyegző meghívásában a választott néphez tartoztok, aki előtt megnyílik a meghívás-küldetés a kegyelem szeretetében, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Ahogy kiválasztott Mária testvér is beszélt, hogy még két nagyon fontos ünnep van, az egyik a mai napban, amikor az Édesanyát köszöntitek az ima révén, ahogy ti itt mondjátok, a ti szavakat használva, hogy: Rózsafüzér Királynője. Már egyre többen és többen, akik őszintén imádkoztok a mindennapjaitokban, és érzitek az ima által a kegyelmet és a szeretetet a működésben, akkor érzed a meghallgatás erejét, amely erőt ad számotokra.

Majdan jön a Magyarok Nagyasszonya, vagyis, ahogy Én, Jézus Krisztus Uratok mondtam már nem egyszer: a Magyarok Királynője, hisz az Édesanya Királynőtök lett, megkapta most már a Koronát, jelen van a jogar, az alma a palásttal, és figyel az Ő nemzetére alattvalóiban, akikkel együtt éltek. És itt is vannak néha megpróbáltatások, néha nehézségek a felismerés révén, hogy valójában hogyan és miképpen kell cselekedni, hogy a Királynő, a Magyarok Nagyasszonya segítséget tud nyújtani mindazoknak, akik szívük szeretetével megnyílnak, átadják önmagukat, és bíznak a kegyelem ajándékában, amely reátok áradhat, betöltheti szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És ez mind-mind csak akkor történhet meg, ha valóban tudsz figyelni, ha valóban megnyitod szívedet, ha valóban

felkészülsz a befogadásra, és ha valóban érezni akarsz azon kegyelmeket, amelyre szükség van a mindennap-jelenlétben és -szeretletben. És hogy ha ezeket mind-mind felismerted és elfogadtad, és megpróbáltok így élni, és kialakítani a mindennapjaitokat, érezni lehet majd a nehéz pillanatok szeretetét, kegyelmét, ajándékát, amely fontos, hogy összekössön benneteket a szeretet jelenlétével, mert a szeretet tud megerősíteni, és megmutatni számotokra, hogy mikor mire van szükségetek, és hogyan alakítsátok ki a mindennap jelenlét-életeteket.

Fontos, hogy ti is érezzétek, hogy valóban az Édesanya, a Királynő mindenkor segítséget tud nyújtani az Ő testvéreinek a gyermekben, a küldetés követésében és a szeretet megtapasztalásában, hogy valójában hogyan és miképpen alakítsátok ki a mindennap jelenlétét e kegyelem szeretetével.

Fontos, hogy ezen elgondolkodjatok.

Tudom, hogy ma azt is várjátok, hogy mi legyen mondva az országra, a magyarságra a mindennapokban.

Sok változást nemigen lehet tapasztalni az év elejének megkezdésében. Akkor elmondtam számotokra, hogy nehéz időszak vár rátok, de adok nektek Én is egy fegyvert a kezetekbe, amely a *Szentolvasó* lesz. És a *Szentolvasót*, ha imádkozzátok, és bíztok az ima erejében, a segítségnyújtásban, akkor érzitek, hogyan van jelen a kegyelem a magyarságban is. Mert az Édesanya, a Királynő, az védőpalástját rátok borította, óv, véd és védelmez benneteket. De hogy ez az óvás, védelem és védelem meglegyen, ehhez nap mint nap némelyeknek az Édesanya felé kell fordulni a felajánló imában, a mérhetetlen hála- és köszönetben és a segítségnyújtásban, amely jelen van számotokra az egyé válás kegyelme révén. És hogy ha ezeket mind-mind megértitek, akkor várhattok, hogy egy kicsit talán előrébb is mehetünk az ország mindennapjában. De amíg még ez a zűrzavarok vannak, amíg még nincsenek annyian, akik őszinte imával, felajánlással a Királynőhöz, a Magyarok Nagyasszonyához forduljanak az engesztelésben, akarják élni a kialakított saját életüket, és nekik nincs szükség, hogy most egy ilyen mindennapi jelenlét, amely el tud vezetni benneteket ettől a kegyelmektől, hogy messze vigyen, és próbáld élni a kialakított saját életet. Van más is, aki talán el is indult az ellenkező irány felé, de hamarosan megvilágosodott, és megértette, hogy neki nem ez az útja, neki másképp kell jelen lenni, és segítséget nyújtani azoknak, akik vágyakoznak, és várják a segítő kegyelmet a szeretet révén.

És akkor a magyarságban várhattok az előre haladást, mert a fegyver, az mindenkor tud az ima erejével segítséget nyújtani számokra és számotokra.

De nektek is, ahogy mondtam ismételtelen, tenni és cselekedni kell, nem csak így várakozni, vágyakozni, majd csak lesz valahogy, és majd csak

lesznek valakik, akik talán imádkoznak, mert akkor nem biztos, hogy előrébb tudtok haladni a mindennap jelenlétében a kegyelem szeretetével.

És ha csak egy helyben topogtok, elszomorkodtok, kétségbe estek, és akkor azt mondjátok: „Egyáltalán van Királynőnk, aki segítséget nyújthat számunkra?”

Igen, van Királynő, jelen is van, segíteni is akar, de a segítséget csak úgy tudja megadni, ha ti is megnyíltok, és megpróbáltok tenni és cselekedni, hogy ez működhessék a magyarságban, a mindennap jelenlétében és a kegyelemben.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltse el szíveteket, lelketeket, hogy hogyan alakítom ki az életemet, hogy megadom-e az Atya felé azt, ami Őt megilleti, megadom-e a császár felé azt, ami őt megilleti a szabad akarat jelenlétében, elfogadom-e a meghívást a küldetés követésében, és kialakítani ez által a mindennapi életemet, és boldog vagyok-e, hogy a Magyarok Nagyasszonya, a Királynője a Boldogságos Szent Szűz, aki mindenkor segíthet az ország nemzetének és szeretetének kegyelme révén, hogy összekovácsolva, eggyé válva a ti szeretetekkel együtt. S akkor így az áldás áradhat reátok a Szentlélek által.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelmének Fénye, sugara áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, ha szükségét érzitek, melegítsen fel, erősítsen meg, hogy felismerd, mi az úti célod a küldetés követésében, és hogyan próbálsz cselekedni embertársaiddal, felebarátaiddal, testvéreiddel, rokonaidal, szomszédaiddal, munkatársaiddal, és mit tudsz nyújtani a Mennyei Atya felé az Isten szeretete, felismerésének elfogadása révén.

S akkor érezd, hogy valóban a Magyarok Nagyasszonya Királynőjének gyermeke vagy, alattvalója a segítő kegyelemben.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!